

שיחת השבוע

חב"ד
כל הלב לכל אחד

יוצא לאור על-ידי
צעירי אגודת חב"ד - המרכז
עורך: מנחם ברוד
יו"ר: הרב יוסף יצחק אהרונב

לשמור על המדינה היהודית

רק במקום אחד התאבלו על מותו של רבי המרצחים ופרסמו הודעת גינוי על "ההתנקשות וההרג של הלוחם המוסלמי הקדוש"

העולם הנאור חוגג השבוע את חיסולו של רבי המרצחים בן לאדן. מיליארדי בני אדם, בכל קצווי תבל, נשמו לרווחה כשהתעוררו לבוקר חדש שבו ראש ארגון הטרור הזה איננו עוד. אבל ברצועת עזה התאבלו על מותו, והחמאס פרסם הודעת גינוי שבה נאמר: "אנו מגנים את ההתנקשות וההרג של הלוחם המוסלמי הקדוש". לא פחות.

כבר שנים מטיפים לנו שאין ברירה, אלה השכנים שלנו ואיתם עלינו לכרות שלום. אבל כשם שלא היה יכול להיות שלום עם בן לאדן כך לעולם לא יהיה שלום עם אוהדיו ותומכיו. הגיע הזמן להכיר במציאות. זו אוכלוסייה רצחנית, הצוהלת על הרג אזרחים שלווים, אנשים, נשים וילדים, וכל משאביה מופנים למטרה אחת - טרור.

לאן שוקעים

לפני שישים ושלוש שנים הוקמה מדינה יהודית בשאיפה לנהל חיים עצמאיים, וראו לאן הגענו. אנחנו מתדרדרים מדחי אל דחי, שוקעים עמוק יותר ויותר בביצה טובענית, בעקבות לחצים מצד אומות העולם.

אומרים לנו שאין מנוס מהקמת מדינה פלסטינית. למה? כי העולם תומך בה. אבל כל בר דעת מבין שמדינה כזאת היא אסון בעבורנו. כבר היום אנחנו מוגבלים מאוד ביכולתנו למנוע הברחת נשק לרצועת עזה ובהתמודדות עם הטרור שבה ממנה. איך נוכל לעצור את זרימת הנשק למדינה עצמאית? איך נוכל למנוע ממנה כריתת ברית צבאית עם איראן?

גם אם העולם לוחץ אנחנו חייבים להתנגד לכך בכל העוצמה, כי זה לחץ הדוחק אותנו אל פי התהום. אבל האמת היא שהלחץ הביך לאומי נובע מהחולשה הישראלית. אילו היינו מתאחדים מאחורי עמדה ברורה וחד משמעית, השוללת הקמת מדינה פלסטינית - היינו הודפים את הלחץ הזה.

גם מי שתמך בעבר בהסכמים עם הערבים רואה עכשיו שערכם כקליפת השום. אנחנו רואים מה קורה במצרים. איזה ערך יהיה להסכמים עם השלטון המאוחד של הרשות הפלסטינית וחמאס? הלוא זה טירוף מוחלט.

תכנית החלוקה. הערבים מחזיקים אותה על אש קטנה

קצת עצמאות

שונאיישראל מדברים במפורש על חיסולה של ישראל. יש להם סבלנות. הם ינגסו מאיתנו עוד ועוד חלקים. יקימו חלילה מדינה עוינת בתוך ליבה של ארץ ישראל. אחרי כן יעוררו מחדש את החלטת האו"ם על גבולות החלוקה, שכיום מחזיקים אותה על אש קטנה. בינתיים יחזקו עוד יותר את ערביי ישראל להיות גיס חמישי לוחם. בעזרת 'שוחרי הדמוקרטיה' מתוכנו יהפכו את המדינה למדינת כל אזרחיה. כל התהליכים האלה כבר קורים עכשיו.

מפעם לפעם נותנים לנו מן השמים איתותים שנועדו לפקוח את עינינו, כדי שנתעשת ונעצור את ההידרדרות אל התהום. שוב ושוב מתברר כי מדיניות הנסיגות והווייתורים היא מתכון לאסון. הגיע הזמן לנסות להשיג קצת עצמאות אמיתית - לעשות מה שטוב ליהודים ולבסס את היותנו מדינה יהודית.

יש חדש

רמב"ם כיס

מפעל משנה תורה, לשחזור הנוסח המקורי של ספר הרמב"ם ולביאורו, הוציאלאור בעת האחרונה מהדורה חדשה של כמה ספרים מ"ד החזקה של הרמב"ם, ובהם ספרי המדע, אהבה, זמנים (שני כרכים), נזקים, קניין, משפטים (שני כרכים), ושופטים. הספרים האלה הופיעו גם במהדורת כיס, בכריכה רכה, המאפשרת לשאתה בכיס וללמוד בה בכל עת. טל' 077-4167003.

זוכרים ושרים

לאחר ההצלחה הגדולה בשנים שעברו, גם השנה יזמים משפחות שכולות ונפגעי טרור ערב של התייחדות עם חללי מערכות ישראל ברוח יהודית-דתית. הערב יהיה אי"ה ביום ראשון הקרוב, ב' באייר, בשעה 8 בערב, בברכת הסולטן בירושלים. בערב יישאו דברים נציגי משפחות פוגל, בן ישי ואלאלוף. ינחה את הערב יו"ר ארגון 'זוכרים', דב קלמנוביץ'. זמרים ישירו שירי נשמה. לפרטים: *6226.

משחקי תורה

מכון בית המלמדים הפיק את משחקי תורה - ספר לילדים על חגי ישראל וחודשי השנה. הספר נכתב בידי הרב אהרן פאלק ואויר בידי רייצ'ל ענקי. הספר מעורר את הילדים לגלות את ההבדלים, לפתור חידות, למצוא ציורים מסתתרים ולגלות טעויות שהוטמנו. טל' 02-6520427.

זמני השבוע

ניו יורק	דטרויט	מיאמי	לוס אנג'לס
7:38	8:18	7:36	7:22
8:43	9:24	8:31	8:22

פרקי אבות: פרק ב

276 בתי-חב"ד מוקדחב"ד לשירותכם *3770

כתובת המערכת: ת"ד 14 כפר חב"ד 60840
טל' 972-72-2770100 • פקס 973-3-9606169
www.chabad.org.il • chabad@chabad.org.il
אין המערכת אחראית לתוכן המודעות ולכשרות

נא לשמור על קדושת הגיליון

מזיכון ה'לילה' באים אל ה'יום'

הזככות מלמטה

שילוב זה משתקף במצוות ספירת העומר. מצד אחד היא קשורה להקרבת העומר, שהוא קרבן, ובקרבת הלילה הולך אחר היום. עניין זה מייצג את הגילוי האלוקי שבא מלמעלה - תחילה בא הגילוי מלמעלה ('יום'), ועלידי כך מתבררת גם המציאות התחתונה של העולם ('לילה').

אבל מכיוון שהמטרה היא שהגילוי האלוקי ייקלט בפנימיותו של העולם, דרושה עבודה מלמטה, המשתקפת בלכתו של היום אחר הלילה. תחילה עובדים עם ה'לילה' ומזככים את המציאות הנחותה של העולם, ואז באים אל הגילוי - 'יום'. לכן בפועל סופרים את ספירת העומר בלילה שלפניו, כדי לבטא את עבודת ההזככות שבאה מלמטה, ועלידה העולם נעשה כלי לאור הגדול של הגאולה.

(תורת מנחם כרך כח, עמ' 79)

בגאולת מצרים זכו בניישראל להתגלות אלוקית גדולה מלמעלה, אבל מכיוון שלא קדמה לזה עבודה עצמית שלהם והזככות מצידם - נשארו בחומריותם, וכאשר חלפה ההתגלות האלוקית חזרו למצבם הנחות. לכן היו יכולים לחטוא בעגל לאחר ההתגלות האלוקית האדירה במעמד הריסיני.

חיבור הקצוות

ובזה יתרונה של הגאולה העתידה, שתבוא לאחר ההזככות והעבודה שבאה מצד עם ישראל. הגילויים האלוקיים של הגאולה העתידה, אף שהם נעלים ביותר, יתחברו בפנימיותו של העולם, מכיוון שהעולם כבר נעשה כלי לאור האלוקי, בזכות העבודה של עם ישראל במשך הדורות.

בגאולה העתידה יתחברו אפוא שני קצוות: מצד אחד יאירו אז גילויים אלוקיים עצומים, שלמעלה לגמרי מגדרי העולם (ושאין בכוחה של עבודת האדם להשיג אותם), ובהיבעת הגילויים האלה יתקבלו בתוך גדרי העולם ובפנימיותה של הבריאה.

מצוות ספירת העומר, המופיעה בפרשתנו, היא לספור את הימים החולפים "מיום הביאכם את עומר התנופה". כלומר, יש לספור את הימים מיום ההקרבה של קרבן העומר.

העומר הוא קרבן, ובקרבת הכלל הוא שיש להקריבם ביום דווקא, והלילה הולך אחר היום, שכן האיברים הפנימיים של הקרבן נשרפים במהלך הלילה שלאחר ההקרבה. נשאלת אפוא השאלה מדוע בספירת העומר איננו נוהגים על-פי הכלל 'הלילה הולך אחר היום', אלא להפך, סופרים את היום בערב שלפניו?

העבודה הראשונה

התשובה טמונה בכך שספירת העומר היא העבודה הראשונה שעשה עם ישראל לאחר צאתו ממצרים, כהכנה לקראת קבלת התורה. זו תחילתה של דרך שנועדה להביא אותנו אל הגאולה העתידה. לכן מהותה של הגאולה השלמה צריכה להשתקף גם במצוות ספירת העומר.

אמרת השבוע

קידוש או חילול

תושב קרקוב, מבאי ביתו של רב העיר, הרב עקיבא קורניצר, רשם את בנו לבית-ספר לא יהודי, אך עם זה התנה עם מנהל המוסד שבנו יהיה פטור מלימודים ביום השבת.

כשנודע הדבר לרב נזף באיש על מעשהו והדגיש את חומרת הדבר. האיש טען שיהיה בכך קידוש שם שמים, שהנער שומר שבת אף שהוא לומד בבית-ספר נכרי...

אמר לו הרב: "בדיוק מפני מחשבה כזאת מזהירה אותנו התורה באומרה 'ולא תחללו את שם קדשי ונקדשתי בתוך בניישראל'. לפעמים האדם עלול לחשוב שיקדש שם שמים על-ידי מעשה המחלל שם שמים. מזהירה התורה: 'לא תחללו את שם קדשי', והמחשבה שעלידי כך יהיה ונקדשתי בתוך בניישראל אינה מחפה על חילול השם".

פתגם חסידי

"גם עבד ללא בעלים - עדיין עבד הוא. בן-חורין הוא מי שאינו משועבד בנפשו, לא לאדם אחר ולא לעצמו" (רבי שמחה'בונם מפשיסחה)

מאת הרב אליעזר ברוד | ספירת העומר

מן המעיין

שומר מצווה

תכלית הספירה היא הציפייה וההמתנה למועד קבלת התורה, ואז האדם הוא בבחינת שומר מצווה, הממתין לקיומה, שעליו נאמר "שומר מצווה לא ידע דבר רע". לכן נאמר "וספרתם לכם" - לטובתכם.

(רבי מרדכי יוסף מאיז'ביצה)

אל השער החמישי

סופרים ארבעים ותשעה ימים כדי להמשיך מוחין למידות. כאשר סופרים ארבעים ותשעה ימים, שהם שבע המידות הכלולות כל אחת ואחת משבע, מגיעים אל השער החמישי, שהוא המשכת המוחין למידות. זהו שנאמר (ויקרא כג, טז) "תספרו חמישים יום", כי עלידי ספירת הימים מגיעים לשער החמישי, שהוא המשכת המוחין למידות.

(ספר המאמרים תש"ד)

השכל צריך להנחות

עניינה של המשכת המוחין למידות הוא שהמידות לא יהיו 'טבעיות' אלא 'שכליות'. שיפועלו לא כנטיית הלב אלא על-פי הוראת השכל. השכל צריך להנחות את האדם באיזון מידה יש לנהוג בכל מצב.

(הרבי הרי"צ מליובאוויטש)

העומר והתורה

"וספרתם לכם ממחרת השבת מיום הביאכם את עומר התנופה" (ויקרא כג, טו). אנו סופרים ארבעים ותשעה ימים מיום הבאת העומר עד יום קבלת התורה כדי לרמוז שהדברים תלויים זה בזה, "אם אין קמח אין תורה, אם אין תורה אין קמח".

(המהר"ל מפראג)

מספירה לבהירות

ספירה מתפרשת בשלוש דרכים: מניין, תספורת ובהירות (כמו אבן ספיר). עלידי המניין של ספירת העומר מסירים את הרע, שזו ה'תספורת', ועלידי כך זוכים לבהירות ולזיכון בכל עבודת האדם.

(רבי אהרן מז'יטומיר)

להאיר את המידות

"וספרתם" - מלשון אבן ספיר, אור ובהירות. צריך לעשות שיהיה "וספרתם לכם", שה'לכם' יהיה בהיר, וזאת עלידי "שבע שבתות תמימות" - בבירור שבע המידות, שכל מידה ומידה תהיה כלולה משבע, ומשבע המידות עצמן יהיו 'שבע שבתות'.

(היום'יום)

פגישה
ברכת

יוסף היה היהודי היחיד בכפר הקטן ברוסיה. את פרנסתו הפיק מפונדק שבו מכר יין ושרף ודברי מתיקה. תושבי המקום אהבו לפקוד את המקום בגלל השירות הטוב, וגם משום שבעליו היה ידוע ביושרו.

אולם היה מי שלא היה יכול לשאת את הצלחתו של היהודי - כומר הכפר. שראה עזה בערה בו ליהודי. השכם והערב זמם מזימות לפגוע בו.

תחילה פתח פונדק מתחרה. בימי ראשון, כאשר התושבים באו לכנסיה, היה נואם על ההכרח שהגויים יקנו זה אצל זה ולא ייתנו את מיטב כספם ליהודים. "ראו את היהודי הזה, איך הוא מתעשר על חשבונכם", היה משמיע באוזני מאמיניו.

אולם לאכזבתו הרבה התושבים הדירו את רגליהם מהפונדק החדש והוסיפו למלא את פונדקו של היהודי. הם העריכו את יושרו של היהודי, ואהבו בלבול פונדק החביב עליהם.

כשראה זאת הכומר, ניסה דרך אחרת. הוא פנה אל היהודי בשפת חלקות ואמר: "הבה נעשה עסק. או שאשלם לך ותסגור את הפונדק שלך, או להפך, שלם אתה לי, ואסגור את הפונדק שלי". היהודי לא נענה להצעתו. הוא טען כי זו פרנסתו היחידה, ואילו הכומר מתפרנס יפה מהכנסות הכנסיה, נוסף על השדות והמטעים שברשותו.

עברו כמה ימים ושוב בא הכומר אל הפונדק של היהודי. "החלטתי להשלים איתך", אמר. "אסגור את הפונדק שלי ולא אתחרה בך עוד. עכשיו, לרגל השלום, הבאינא בקבוק יין שרף ונרים כוסית".

היהודי הניח בקבוק מלא על השולחן, והכומר קרא לאנשים שסביבו והזמין אותם לשתות על חשבון בעל הבית. חישמהר התקבצו כמה כפריים, ובתוך כך החליף הכומר את בקבוק המשקה שהניח היהודי בבקבוק דומה שהביא עמו. בבקבוק הזה היה רעל קטלני. הוא מזג לכוסיות הנוכחים וקרא בקול: "לחיים..."

הראשון שלגם מהכוס החל מיד להשתעל ולהתפלל ובתוך כמה דקות נפח את נשמתו. מהומה קמה בפונדק. הכומר החל לצעוק: "היהודי רצה להרעיל אותנו!".

בינתיים באה המשטרה והיהודי נלקח לחקירה. הוא טען כי הוא חף מפשע, אך הראיות היו נגדו. בסיום

החקירה הודיעו לו כי יוגש נגדו כתב אישום חמור.

שבור ורצוף מהצרה הגדולה שנפלה עליו החליט יוסף לנסוע לעיירה ליובאוויטש, לשאול בעצת הרבי מהר"ש (רבי שמואל) מליובאוויטש.

בבואו אל חצר הרבי פנה אל הגבאי וביקש להכניסו מיד, כי מדובר בפיקוח־נפש. הגבאי שאל את הרבי והרבי השיב: "אין שום דחיפות

בעניינו של היהודי. שימתין לתורו". בבוקר היום השלישי לבואו אל הרבי שלח הרבי לקרוא ליוסף בדחיפות. הוא נכנס בבהלה אל חדרו של הרבי, ובטרם הספיק לפצות את פיו פקד עליו הרבי: "עלה מיד לרכבת הקרובה ושוב לביתך, אך הקפד לקנות כרטיס למחלקה הראשונה".

הרבי הוציא מכיסו כמה שטרות כסף ומסרם לידי יוסף: "נראה

לומדים גאולה מאת מנחם ברוד

וקבצנו יחד

מהלך הגאולה, כפי שתואר וקבע הרמב"ם, מורכב משלושה שלבים, שיתנהלו על פי הסדר הזה: א) עמידתו של המלך המשיח וניצחונו על אומות העולם ש"סביביו"; ב) בניין בית המקדש השלישי עלידי המשיח; ג) קיבוץ כל נידחי ישראל, גם כן על ידו. השלב האחרון, קיבוץ הגלויות, מביא אותנו לגאולה במובנה הפשוט והבסיסי - עם ישראל חוזר מפזרו על פני תבל ומתרכז מחדש בנחלתו הנצחית.

התורה מדברת על קיבוץ הגלויות באין ספור מקומות. הנה כמה דוגמאות: "ושב ה' אלוקיך את שבותך... ושב וקיבצך מכל העמים אשר הפיצך ה' אלוקיך שמה. אם יהיה נידחך בקצה השמים - משם יקבצך ה' אלוקיך, ומשם ייקחך" (דברים לג, ד). ישעיהו הנביא אומר: "והיה ביום ההוא יוסיף ה' שנית ידו לקנות את שאר עמו... ונשא נס לגויים, ואסף נידחי ישראל, ונפוצות יהודה יקבץ מארבע כנפות הארץ" (ישעיהו יא, יא). הנביא עמוס ניבא: "ושבתי את שבות עמי ישראל ובנו ערים נשמות וישבו... ונטעתים על אדמתם, ולא יינתשו עוד מעל אדמתם" (עמוס ט, טו).

גאולת השכינה

קיבוץ הגלויות הוא יעד גדול ונשגב. אמרו חז"ל (פסחים פח, ב): "גדול קיבוץ גלויות כיום שנבראו בו שמים וארץ". כאשר כל עם ישראל חוזר לארץ ישראל, הבריאה מגיעה למצבה הנכון, שלשמו נבראה, והעולם מתחיל להתנהל במסגרת התואמת את כוונת הבריאה.

כמו כן עם קיבוץ הגלויות מגיעה גם השכינה לגאולתה. חז"ל דורשים על הפסוק "ושב ה' אלוקיך את שבותך", שהקב"ה יצא עם עם ישראל לגלות, וכאשר ישובו בני ישראל מהגלות - ישוב עמם אף הקב"ה. כל עוד שרויים יהודים בגלות - גם הקב"ה שרוי בגלות. רק בקיבוץ הגלויות הגדול והשלם, שבו ישובו כל נידחי ישראל - תסתיים גלות השכינה. מכאן גדולתו וחשיבותו של קיבוץ הגלויות.

קיבוץ הגלויות יהיה שלם, ולא יישאר אפילו יהודי אחד בגלות. על כך נאמר (ישעיהו כז, ב): "אתם תלקטו לאחד אחד בני ישראל". רש"י (דברים שם) מתאר זאת כך: "גדול יום קיבוץ גלויות ובקושי, כאילו הוא עצמו צריך להיות אוזן בידיו ממש איש איש ממקומו". זאת, משום שרק גאולה שלמה של כל ישראל היא גם גאולה שלמה של השכינה.

מתנות למשיח

קיבוץ הגלויות יתייחד גם בכך שהגויים עצמם יסייעו לו. וכך נאמר (ישעיהו סו, כ): "והביאו את כל אחיכם מכל הגוים מנחה לה'". הרד"ק מפרש שהגויים, כשישמעו על נפלאות הגאולה, "יביאו ישראל... מלובשים בגדי תפארת ורוכבים בסוסים וברכב". במדרש (שוחר טוב פז) נאמר: "עתידין אומות העולם להביא דורות למלך המשיח. וכיוון שהם באים אצל מלך המשיח, הוא אומר להם: יש ביניכם ישראל? הביאו אותם לי... משפחות של ישראל הביאו לי".

כל גלות תתקבץ בדרך משלה. הדבר מרומז בפסוק (ישעיהו מג, ז): "ממזרח אביא זרעך וממערב אקבצך, אומר לצפון פני ולתימן אל תכלאי". רואים כאן הבדלים ברורים: על מזרח ומערב הקב"ה אומר: "אביא", "אקבצך" - כלומר, הוא יביא והוא יקבץ את יהודי המזרח והמערב. לעומת זה, לדרום (תימן) הוא אומר: "אל תכלאי", כלומר, אל תעצרי, אל תפריעי; שכן משם יבואו היהודים בעצמם. ואילו לצפון, מקור הרע ("מצפון תיפתח הרעה" - ירמיהו א, ד), נאמר: "פני" - כלומר, ארץ הצפון לא תמנע ולא תעכב את הגאולה, ויתרה מזו, היא עצמה תסייע ותעזור לקיבוצם של כל נידחי ישראל.

שכרטיס במחלקה הראשונה יקר מד"י בעבורך. קח לך כסף וקנה את הכרטיס המבוקש". הרבי בירכו, ויוסף יצא לדרכו.

יוסף נכנס אל תאו ברכבת ועמד להתפלל תפילת שחרית. בעת תפילתו טרדו אותו המחשבות על המשפט הצפוי לו. ביקורו אצל הרבי הותיר אותו מבולבל למדי, שכן הרבי לא יעץ לו מה לעשות. בכי בלתי נשלט פרץ מעיניו.

כיוו ואנחותיו גברו והלכו עד שנשמעו גם בתא הסמוך. אחד משכניו פתח בזהירות את דלת תאו של יוסף, וראה אותו יושב ודמעות זולגות על לחייו.

האיש שאל לפשר בכיו ויוסף סיפר לו בתמימות את דבר העלילה והמשפט הנכון לו. בתוך כך נכנסו גם שני חבריו של השכן והאזינו אף הם לדברים. יוסף לא היה יכול לדעת ששלושת האנשים האלה הם השופטים שנשלחו אל הכפר כדי לערוך את משפטו.

ניכר היה מדבריו של יוסף כי אמיניים וכנים הם. השופטים השתכנעו כי הוא חף מפשע. בבואם אל הכפר פנו היישר אל בית הכומר, וזה שיכן אותם בביתו המרווח. הוא ערך לפנייהם סעודה, וכיבד אותם ביי שרף חזק וטוב. הללו דאגו להשקותו כראוי.

כטוב לבו ביין פתח הכומר את פיו ואמר כי רק יהודי אחד נותר בכפר, וכי גם הוא יעזוב בקרוב. השופטים קרצו לו בעיניהם ויצרו בליבו תחושה כי הם בעלי בריתו. במהרה גילה להם הכומר כיצד החליף את בקבוק המשקה של היהודי בבקבוק רעל.

בבוא יום המשפט התייצב יוסף באולם. הוא לא זיהה כי השופטים הם האנשים שנסעו עמו ברכבת. השופטים הורו לתביעה להציג את עמדתה. כמה מהכפריים ששהו בפונדק ביום המעשה עלו והעידו על מה שאירע.

כשהגיעה שעתו של הכומר להעיד החל לדבר בארס על רשעותו של היהודי, שניסה כביכול להרעיל את כל יושבי הפונדק. לפתע הסה אותו ראש השופטים ושאל: "האם תוכל לספר לנוכחים את מה שסיפרת לנו בביתך?".

הכומר נרעד, פניו חפו והוא השתק. ראש השופטים סיפר בעצמו את כל האמת, כפי שסיפר להם הכומר. הכומר המאשים נעשה עכשיו נאשם במותו של אדם ובעלילת שקר. השופטים חרצו את דינו: הגליה לסיביר ועבודת פרך לשנים רבות. ואילו היהודי הוכרז חף מכל פשע ושב בשמחה לביתו.

ממחנות המוות למלחמת השחרור

פרידה במחנה

אף שהיה צעיר לימים הוא זוכר עד היום כל פרט, ובכלל זה תאריכים ומספרים. 'אנציקלופדיה מהלכת', מכנים אותו מכריו. "בי"ד באלול תש"ג הורו הנאצים לכל היהודים להתרכז במגרש", הוא חוזר אל אימי הימים ההם. "המרצחים הורו לי ולאבי ללכת ימינה - לחיים, ולסבי הורו ללכת שמאלה - למוות. לסבא היה קשה ללכת, והם שיסו בו כלב והכלב הפיל אותו. שני חיילים גררו אותו לרכבת".

לנדאו נדד ממחנה למחנה, ושמע היטב את הזעקות הבוקעות מתאי הגזים. באושוויץ עבד עם אביו. "יום אחד אבא הרגיש חולשה גדולה וביקש טיפול רפואי. פחדתי שאם ילך - לא יחזור, אבל הוא התעקש. רציתי ללוות אותו אך הנאצים לא הסכימו. אבא נפרד ממני ולא ראיתי אותו עוד", הוא מספר.

האחים נפתלי ולוק

לקראת סיום המלחמה הועבר עם קבוצת ילדים למחנה בוכנוולד. דב מספר: "הייתי מחזק את הילדים ואומר להם שעוד מעט המלחמה תסתיים. כמה ימים לפני השחרור ראיתי ילד מתמוטט מול עיניי. עטפתי אותו בשמיכה והבאתי אותו לצריף שלי. שמו של הילד היה נפתלי. הוא היה חולה וביקש ממני לקרוא לאחיו,

"אינני יודע אם אזכה לראות אותך שוב, אבל בקשה אחת לי אליך: הישאר יהודי" - אלה היו המילים האחרונות ששמע דב לנדאו מאביו, הרב בנימין לנדאו הי"ד, קודם שהנאצים קרעו אותו ממנו ושלחו אותו אל הלא-נודע.

דב לא ראה עוד את אביו, וגם לא את אימו ואת שאר בני משפחתו. בניסיונים ניצל מהתופת, לאחר שהיה עד למראות זועה איומים, עלה לארץ-ישראל והקים משפחה. בשנים האחרונות הוא מלווה קבוצות של בני-נוער למחנות ההשמדה בפולין ומספר להם, מכלי ראשון, את אשר ראו עיניו.

ספרי-תורה בלהבות

דב נולד בפולין להורים חסידי בובוב. הוא היה הבכור משלושת אחיו. "לאבי היה קשר מיוחד עם האדמו"ר מבובוב הי"ד", הוא מספר השבוע. "כשנכנסו הגרמנים הם הוציאו את ספרי-התורה וספרי הקודש מבית-הכנסת, שפכו עליהם בנוזין והציתו הכול. השמים היו אדומים. כולנו היינו באבל".

לאחר-מכן החלו הנאצים לחפש צעירים יהודים לעבודות. "מי שלא הסכים לצאת מהבית ולצייט להוראות, נורה במקום. עד היום עומדת לנגד עיניי דמותו של הנאצי הממונה על המיון, מתהלך לצד כלב אימתני בין הבתים". גם דב הצטרף לקבוצת צעירים שנלקחה לעבודות.

פינת ההלכה

מאת הרב יוסף גינזבורג, רב אזורי עומר

דירה חדשה בימי הספירה

שאלה: האם מותר להיכנס לדירה חדשה בימי ספירת העומר?

תשובה: מדין הגמרא מותר לברך 'שהחינו' בימי הספירה, וכך נהגו הספרדים. אולם מפני המגפה שפגעה בתלמידי רבי עקיבא, ומפני צרות רבות שאירעו בימים האלה, נהגו בכמה מקהילות האשכנזים שלא לברך בהם 'שהחינו'. אך בשבתות ובל"ג בעומר מקילים לברך, וכך מנהג חב"ד.

אלא שלעניין כניסה לבית חדש יש צורך בזמן מתאים. בימי 'בין המצרים' מובא בשולחן-ערוך שטוב לנהוג כמנהג החסידים הראשונים שנמנעו מלברך אז 'שהחינו לזמן הזה', אבל ימי הספירה הם זמן טוב של הכנה למתן-תורה, והרמב"ן כתב שהם דומים לחולה-המועד. לכן אמר הרבי מליובאוויטש שהמניעה מברכת 'שהחינו' בימים האלה היא בגדר חידוש.

הרבי הסכים להצעה להכניס כמה חפצים לבית לפני פסח, כדי שייחשב שנכנסו אליו כבר אז. אם לא עשו זאת, יש מקום להיכנס אל הבית לקראת שבת או ל"ג בעומר, לברך אז 'שהחינו', ולעשות 'חנוכת הבית' בל"ג בעומר או במוצאי שבת.

בכלל, כתב אדמו"ר הרש"ב (האדמו"ר החמישי של חב"ד), שבחנוכת הבית המנהג הוא "כאשר נכנס בו, צריך לחנך את ביתו במשתה וסעודה, ומביאים רעיו מתנות, וכמו ממיני מזון טוב, ומברכים אותו שיצליח בבית הזה, שכל זה הוא המשכה מבחינת מקיף ומזל העליון שישכון בבית הזה, לתת בו כוח הברכה והשפע בפרנסה ובנים וחיים, כמו שכתוב 'להניח ברכה אל ביתך', שבחנוכה זו נמשך אחר-כך מצד מקום הבית עצמו שיצליח בו ויומשך בו כל ברכה ושפע בכל אשר יעשה בבית הזה".

מקורות: רמב"ן ויקרא כג.ו. שו"ע סי' תקנ"א ס"ז. בין פסח לשבועות פט"ז ס"ז. נטעו גבריאל הל' פסח ח"ג פ"ד ופנ"ה ס"ג. פסקי תשובות סי' תצ"ג ס"ק א' ושי"ב. שערי הלכה ומנהג א"ח ח"ב ר"ס רכ"א (וראה אוצר מנהגי חב"ד עמ' רנח). אג"ק כרך י' עמ' תח וכתב יג עמ' שיד. מאמר סד"ה יגש תרס"ו.

לקום מהאפר. לנדאו ותמונת האדמו"ר מבובוב הי"ד

לולק. אחרי שהאח בא ביקש ממני נפתלי לשמור עליו. האח הצעיר הוא כיום הרב ישראל-מאיר לאו, ואחיו הגדול הוא נפתלי לביא".

לאחר השואה עלה דב לארץ. הוא השתתף במלחמת השחרור, ובקרב על גוש-עציון נפל בידי הירדנים. לבסוף שוחרר בעסקת שבויים. הוא מביט על זרועו, שעליה מקועקע המספר 161400, ואומר: "אני זוכר יום-יום את השואה, אבל חי את התקומה. הצלחתי לשרוד ולהקים את משפחתי מחדש בזכות הנחישות היהודית והאמונה".

ברכות וישועות

רבים נושעו מברכותיו הקדושות של הרבי מליובאוויטש

גם כיום אפשר לעלות ולהשתטח

על 'הציון' הקדוש של הרבי, ולשלוח מכתבים ל'ציון' לבקשת ברכה.

ohel chabad lubavitch, 226_20 Francis

Lewis Blvd. Cambria Heights, N.Y 11411

Tel: 1-718-723 4545, Fax: 1-718-723 4444

www.ohelchabad.org

חדש: שולחן חג

לכל חגי ישראל ומועדיו

מגוון שיחות לכל חג, מעובדות על-פי אוצר שיחותיו של הרבי מליובאוויטש

להזמנות: טל' 1718-6041020